

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

VIII. Quando obiciunt esse exspectandum cum reformatione vsque ad
generalem reformationem Ecclesiæ, oste[n]dit quòd hoc sit callidè
reformationem refugere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

Aduertant prætereà antiquorum statuta non innouare cupientes, illud Cassiani De institutis monachorum, dicentis sic: Generali omnium constitutioni, paucorum non debet præponi nec præiudicare sententia. Illis enim debemus institutis ac regulis indubitata fidem, & indiscussam obedientiam per omnia commodare; non quas paucorum voluntas intulit, sed secundum quas vetustas tantorum temporum & innumerositas sanctorum Patrum concordi definitione in posteros propagauit.

Cassian.
lib. I. De
instit. monach.
c. 3.

CAPVT VIII.

Quando obiiciunt esse expectandum cum reformatione vsque ad generalem reformationem Ecclesiæ, ostendit, quòd hoc sit callidè reformationem fugere.

AD quintam, quando arguunt reformationem esse vsque ad generalem Ecclesiæ reformationem differendam: Cur, inquit tales, à nobis potius, quàm ab aliis reformationis rigor incipitur? numquid non eiusdem sumus professionis, cuius & alij? Respondetur, quòd tunc solum velle reformari, quando alij omnes reformantur, est numquam velle reformari, nisi in valle Iosaphat tempore extremi iudicij: quia tunc

D 5

omnes

1. Cor. 15. 51. *omnes quidem resurgemus, sed, vt ait Apostolus, non omnes immutabimur. Interim enim, quòd mundus stabit, iuxta verbum Domini, multi erunt vocati, pauci verò electi.* Eritque semper Ecclesia iuxta parabolam Euangelicam, *velut sagma missa in mare, ex omni genere piscium, id est, bonorum & malorum, congregata: quæ cum impleta fuerit, quod erit in die iudicij, ad litus ducta, ex eâ eligentur boni in vasa patriæ cælestis, mali verò foras mittentur. Exhibunt enim tunc Angeli primùm, & separabunt malos de medio iustorum, & mittent eos in caminum ignis ardentis.* Tunc, inquit v. 49. *ibidem Christus, mittet Angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem, & mittent eos in caminum ignis. Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum.* Interim itaque in agro Ecclesiæ simul crescit zizania & triticum. Zizania autem peruersorum Religiosorum, vbi per Superiores eradicari possunt, sine eradicatione tritici, scilicet bonorum virorum, per Superiores fieri debet. Quibus, sicut olim Prophetæ, ratione pastoralis officij, dicitur à Deo illud Ieremiæ: *Ecce constitui te hodie super gentes & super regna, vt euellas & destruas, & disperdas & dissipes, & edifices & plantes.* Iterùm status cuius-

cuiuslibet Religionis lapsus, est velut ager, qui olim optimo virtutum semine fuit cultus, & hodie vrticis, & vepribus, ac spinis vitiorum multis est occupatus. Superiores igitur & domini agri istius Religionis, aut semper finent mala succrescere, aut emendabunt agrum istum. Si semper finant, sic grauiter peccabunt, dicente Scripturâ: *Per agrum hominis pigri transiui, & per vineas stulti vi-* PROV. 24.
30.
ri: & ecce totum repleuerant vrtice, operuerant superficiem eius spina, & maceria lapidum destructa erat. Quod cum vidiissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam. Usquequò piger dormies? (scilicet eradicare) quando consurges è somno tuo? Si autè aliquando reformatus est Religionis ager, cur non modò, ne posteriora fiant deteriora prioribus? Nisi fortè quis desperatus, vitia licenter crescere permittat. Quod nequaquam faciendum, docet exemplum in vitis Patrum, vbi iuuenis desperatus de quodam agro zizaniis pleno, se dormitum iuxta agrum posuit: sed pater veniens, & causam desperationis emundandæ percipiens, iuueni ait; Fili, vade & quotidie tantum emunda latitudinis, quantæ corpusculum tuum protenditur; sicq; ante paucorum mensium tempus, totum agrum mundabis. Præterea, aut vbiq; simul potest in Ordine vel in Ec-

PROV. 6 9.

In vitis Patrum.

clesiâ

clesiâ fieri reformatio, aut non. Non primum; quia, vt patuit suprâ, numquam vbi que simul fiet reformatio, & infrâ impossibilitas planius docebitur libro 2. cap. 14. Si non, & alicubi inchoanda est reformatio, cur non ibi potius incipietur, vbi Superioribus, quibus est dispensatio credita, incipiendum esse videtur? In hoc, cum sit opus & auctoritas Prælatorum, non subditorum malis voluntatibus, sed Prælatis obediendum est, seu visitatoribus, aut reformatoribus; nec à subditis tunc Prælati sunt iudicandi. Sunt enim à Deo missi, quibus Christus dicit: *Qui vos audit, me audit; qui vos spernit, me spernit; qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit.* Postremò dicere, Nolo reformari, nisi alij omnes reformentur; est in effectu idem, ac si dicat, Nolo perfici, siue in bono virtutum augeri, aut in regnum cælorum intrare, nisi alij idem faciant. Ergo si alij hoc nolunt, tu vis esse miser cum aliis, iuxta illud vulgatum: Solatium est miseris socios habere peccatarum. Hoc autem extreme dementiæ esse videtur, & in Religioso valde graue peccatum. Quia hoc est se velle conformare nimis sæculo, & est nolle tendere ad perfectionem: ad quam tamen attentionem, omnes tenentur Religiosi, prout ex solutione secundi argumenti patuit.

Luc. 10. 16.